Ο κ. ΖΕΥΓΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

«Ἡ ἐθνικὴ καταπίεση τῶν πληθυσμῶν Μακεδονίας-θράκης» καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν Μάρξ καὶ Λένιν - Αἱ σατανικαὶ μέθοδοι τοῦ Κ.Κ.Ε. πρὸς πολιτικὴν ἐπικράτησιν - Πῶς θὰ ἀκολουθηθῇ ἡ «στρατηγική» διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας.

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.). — Ἡ ἑβδομάς, ποὺ παρῆλθεν, ὑπῆρξεν ἑβδομὰς ἐντόνου, ἀλλὰ ματαίας κομμουνιστικῆς δράσεως. Καρπὸς της ἡ δημιουργία νέας καλῶς σχεδιαζομένης καὶ ἐπὶ εὐρέων βάσεων τοποθετημένης ἀπεργιακῆς κινήσεως. Ἐνῷ ὅμως ὁ σάλος κατεπνίγη, σχεδὸν πρὶν ὁλοκληρωθῇ, ὑπὸ τὴν συντριπτικὴν πίεσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἐγκαίρως ἀντιληφθείσης τὸν ὑποκινητήν του, στοιχεῖα βάσιμα ἀποδεικνύουν πλέον, ὅτι ἡ προσπάθεια ἐπεκτάσεως τῆς ἀπεργιακῆς κινήσεως εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν δὲν ἦτο παρὰ μία ἀπὸ τὰς συνήθεις παραπλανητικὰς μεθόδους τοῦ Κ.ΚΕ. Διότι εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ σχέδιον εἶχεν ὡς κύριον καὶ μοναδικὸν ἀντικείμενικὸν σκοπὸν τὴν Μακεδονίαν. Εἶνε προφανές, ὅτι ὁ ἐρυθρὸς ἀναρχισμὸς χρησιμοποιεῖ ἐκεῖ ὅλα τὰ μέσα, ποὺ διαθέτει, διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβιώσῃ πάντοτε συνεργαζόμενος μὲ τοὺς γνωστοὺς γείτονας καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀξίωσίν του περὶ αὐτονομήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορρᾶ.

Ἀποτελεῖ χοϊδροειδῆ καὶ ἀσύγγνωστον πλάνην τὸ νὰ δίδεται, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν πίστις εἰς τοὺς περὶ τοῦ ἀντιθέτου, κατὰ καιροὺς ὅρκους, τοῦ κ. Ζαχαριάδη. Ἂς μὴ ἐξαπατήσῃ δὲ κανένα τὸ ἀεφανὲς ἐαμικὸν σύνθημα περὶ Ἀνατολικῆς Θράκης, τόσον ὑπόπτως καὶ περιέργως ριπτόμενον. Τὸ αἴτημα τῆς αὐτονομήσεως παραμένει παρ' ὅλας τὰς σκοπίμους ἀρνήσεις του, ἀμετακίνητον, πάγιον, διατεταγμένον. Ἀνήκει μὲ σπουδαιότητα κεφαλαιώδη, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ προγράμματος, διὰ τὴν «σοβιετοποίησιν τῆς Ἑλλάδος». Τελευταίως, μολονότι τὰ ἡγετικὰ κομμουνιστικὰ στελέχη προσπαθοῦν νὰ ἐξηγοῦν κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἔχουν γράψει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἦλθεν εἰς τὸ φῶς, μία παλαιὰ «μπροσούρα» τοῦ Γ. Ζεύγου. Χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1924, εἶνε δευτέρα εἰς τὴν σειρὰν τῆς «Βιβλιοθήκης τοῦ Ἐργάτη» καὶ τιτλοφορεῖται: «Γιατὶ ἡ ἐπανάστασις στὴν Ἑλλάδα θ' ἀρχίσῃ σὰν «ἀστικοδημοκρατική». Τὸ περιεχόμενόν της, ὅσον καὶ ἂν ἀναφέρεται εἰς γνωστὰ σημεῖα τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιδιώξεων, εἶνε σήμερον ὑπέρποτε ἐπίκαιρον καὶ ἐνδιαφέρον. Ἰδοὺ λοιπὸν τί γράφει, ὑπὸ τὸν μεσότιτλον «Ἡ ἐθνικὴ καταπίεση τῶν πληθυσμῶν Μακεδονίας — Θράκης» ὁ πολὺς κ. Ζεύγος: «Ἡ λύση τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, λέγει, εἶνε πρόβλημα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως, ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ μπουρζουαζία, ὄχι μόνο δὲν τὸ λύνει, παρὰ τὸ περιπλέκει πιὸ πολύ. Στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Θράκη ὑποδουλώσε ἕξι ἐθνότητες καὶ γιὰ νὰ σταθεροποιήσῃ ἐκεῖ τὴν κυριαρχία της ξεσπιτώσε καὶ κατέστρεψε ἑκατομμύριο πρόσφυγες γιὰ νὰ ἀπλώσει τὶς κατακτήσεις της στὴ Μακεδονία καὶ Θράκη ἑτοιμάζει γόργα τὸν καινούργιο πόλεμο. Τὸ Κ.ΚΕ. ὑποστηρίζει μ' ὅλες του τὶς δυνάμεις τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσης τῶν πληθυσμῶν Μακεδονίας — Θράκης, ὡς τὸν ἀποχωρισμό τους σὲ ξεχωριστὸ Κράτος. Εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ Μάρξ—Λένιν καὶ τὸ κόμμα μας τὴν ἀκολουθεῖ μὲ συνέπεια».

Πράγματι, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει διὰ τὴν συνέπειαν, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ «κόμμα τους» ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχήν αὐτήν. Ἔχουν συσσωρευθῆ τόσαι ἀποδείξεις ἐκ τοῦ νωποῦ παρελθόντος, ὥστε καὶ χωρὶς τὸν κόπον τοῦ κ. Ζεύγου νὰ γνωρίζουν, μὲ ἀποτροπιασμὸν οἱ Ἕλληνες καὶ κυρίως οἱ κατοικοῦντες τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην τοὺς μισαρούς του πόθους. Τὸ ξεθεμελίωμά των, ἡ βιβλικὴ των καταστροφή, ἡ σφαγή των, ἡ Βουλγαρικὴ κτηνωδία, τὴν ὁποίαν εἰς ποικίλας μορφὰς ὑπέστησαν, κατὰ τοὺς ὁμοιδεάτας τοῦ ἐμβριθοῦς συγγραφέως τῆς «μπροσούρας» δὲν εἶχον λοιπὸν ἄλλον σκοπόν, παρὰ νὰ ἀπαλλάξουν τοὺς βορείους πληθυσμοὺς ἀπὸ τὴν «καταπίεση τῆς μπουρζουαζίας» καὶ διὰ νὰ τοὺς λυτρώσουν ἀπὸ τὴν «ὑποδούλωσιν»! Καὶ εἶνε τόσον τὸ θράσος τοῦ κόμματος τῶν δυναμιτιστῶν, ὥστε νὰ ἐπικαλῆται σήμερον τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, διότι ὑπὸ τῶν ἐθνικοφρόνων ἔφη μ' ὅλων τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Μακεδονίας παρεστάθησαν, ὡς ἀναιδῶς εἶχον.

Ἀλλ' ἄπαξ ὁ λόγος περὶ τῆς «μπροσούρας», τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς θὰ ἐξαντλεῖται μόνον εἰς τὰ ἀνωτέρω. Διότι, συνεχίζουσα, παρέχει ἀναλυτικὸν διάγραμμα τῶν μεθόδων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀκολουθηθοῦν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν «Σοβιετικὴ Ἑλλάδα», ἡ ὁποία εἶνε ἡ τελευταία φάσις, ὁ ἐπίλογος τῆς ὅλης προσπαθείας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτὴ ἡ «Σοβιετικὴ Ἑλλάδα» πρέπει κατὰ τὸν συγγραφέα, νὰ χρησιμοποιηθῇ ἕνας ἀπαραίτητος μεσάζων: Ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάστασις. Τὸ Κ.Κ.Ε. θὰ τὴν ὑποστηρίξῃ, καὶ, συμφώνως μὲ τὸ σχέδιόν του, θὰ φανῇ ὅτι δὲν ζητεῖ τίποτε περισσότερον ἀπὸ αὐτὴν καὶ ὅτι μέχρις αὐτῆς ἐξαντλοῦνται αἱ βλέψεις του. Πλὴν ὡρισμένως ὅμως. Διότι, ὅπως τονίζει ὁ κ. Ζεύγος, ἡ στρατηγικὴ καὶ τακτικὴ ἔγκειται στὸ πέρασμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως σὲ προλετάριακή μὲ ἡγεμόνα τὸ προλετοδιάλιτο. Κατὰ τὸ «μὲ ἡγεμόνα», ὡσὰν τὸν ἔνοχον, ποὺ ἀφήνει πάντοτε, διὰ τὴν ἀνάκρισίν, κάποιο ἴχνος, ὡσὰν νὰ μὴ ἠμπορεῖ νὰ ὑποκρύψῃ τὴν ἀνομοιοσιδηρότητας καὶ δικτατορικὸν κάτι τὰ φασιστικὴν μορφὴν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐπιπαλαμβάνεται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς μπροσούρας, μεταξὺ μὲ τὸν ἄλλον ἐξοβεῖ πέθον, τὴν «Σοβιετικὴ Ἑλλάδα». Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξηγεῖται ἡ ἄποψις τῆς «δίρατης», ἡ ὁποία εἶνε ἡ ἑξῆς: «Τὴν ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάστασιν, τοῦ θὰ περάσει γρήγορα, θὰ ἀκολουθήσει ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου».

Ἐξ ἴσου ἐνδιαφέροντα εἶνε τὰ κεφάλαια ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸ ζήτημα τῆς κοινωνικῆς συνθέσεως. Εἰς αὐτὰ διδάσκεται λεπτομερῶς ἡ τέχνη τῆς διαβρώσεως τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ. Θρησκεία, οἰκογένεια, παιδεία ἀπαρτίζουν ἓν εἶδος τριπτύχου, κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Ζεύγος, γνωρίζων ὅτι ἀποτελεῖ πραγμὸν εἰς τὰς ἀναρχικὰς ὀρέξεις, συνιστᾷ ἀμείλικτον πόλεμον. «Οἱ παπάδες, λέγει, τὰ κοράκια αὐτὰ τῆς πιὸ μαύρης ἀντιδράσης, πανηγυρεύουν καὶ ξεπαστρεύουν τὸν κόσμο». Καὶ αὐτὸ ὁ κρίνει θανάσιμον, διότι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε καθιερωθῆ ὁ πολιτικὸς γάμος καὶ νὰ ἀναγνωρίζωνται καὶ τὰ ἐξώγαμα τέκνα, μολονότι ὁ ἀλευταῖο αὐτὸ συμβαίνει. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν, μέγας πειρασμὸς εἶνε ἡ γλῶσσα. Ἡ «καθαρεύουσα» δηλαδὴ ἡ ὁμιλουμένη ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας σήμερα, εἶνε ἡ γλῶσσα τῆς μπουρζουαζίας καὶ τῆς «μαύρης ἀντιδράσης».

Περὶ αὐτῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ἀσχολεῖται μὲ ὕφος ἀκαδημαϊκοῦ διδασκάλου, ἡ «μπροσούρα». Εὐτυχῶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἔδοθησαν πλεῖσται εὐκαιρίαι, διὰ νὰ ἴδῃ τὰς θεωρίας αὐτάς, μεταφερομένας εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀκόμη καὶ διὰ τοῦ ἀμείλικτου φασγάνου τοῦ Δεκεμβρίου. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἔχουν τὴν ἀξίαν των κατὰ τοῦτο: Ὅτι ἀποκαλύπτουν ἀστειότητας τὰς παρδικὰς διαφωνίας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὴν ὑποκριτικήν του διάθεσιν, ὁσάκις προσπαθεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὅτι ὅσα πράττει καὶ λέγει δὲν ἀποβλέπουν παρὰ εἰς τὴν κατοχυρωτικὴν ἐλεύθερον δημοκρατικοῦ κράτους καὶ ὅτι εἶνε ξένον ἀπὸ τὰ σχέδια τῆς αὐτονομήσεως. Διότι ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ ἐπὶ τὴν συγγραφὴν τοῦ Ζεύγους «σὰν ἐπίλογος», τὰ πάντα εἶνε θεμιτὰ διὰ τὴν «Σοβιετικὴ Ἑλλάδα», ἀσχέτως ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν ἐλαχίστην πλειοψηφίαν του, ὅστε νὰ ἀπὸ τὴν ἀτυχίαν τραγῳδίαν, τὴν ὁποίαν ἔζησε καὶ τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας ὑφίσταται καὶ σήμερον, ἐξήγαγε καὶ αὐτὸς «σὰν ἐπίλογο» τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπουν τοῦ λαοῦ παγιδεύσεις καὶ ἀποκαλύπτουν πληρέστερον τὴν ἀποκρυπτικὴν μορφὴν τοῦ ἐρυθροῦ ἀναρχισμοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐθνικοαπελευθερωτικὸς ἀγὼν ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως τὸ καλύτερον προσωπεῖον. Διότι ἀπὸ τοῦ 1934, ἀπὸ τοῦ ὁποίου χρονολογεῖται ἡ μπροσούρα τοῦ κ. Ζεύγου ὁ Ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς ἀνειρεύετο τὸν πόλεμον καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς χώρας, ὡς μοναδικὴν εὐκαιρίαν, ὅπως γράφει, νὰ πράγματι προφητικὴν ἱκανότητα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς κινήσεως, ἀποβλεπούσης κατ' ἐπίφασιν μὲν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος, κατ' οὐσίαν δὲ εἰς τὴν ὑποδούλωσίν της εἰς τὸν ἐχθρὸν φασισμόν.

Πρόσκλησις

Καλοῦνται οἱ ἀπολυθέντες ὑπ' ἀριθμ. Γαρμπῆς Σπυρίδων τοῦ Νικολάου (70680) καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμ. Μπόκολας Παναγιώτης τοῦ Κωνσταντίνου (53996) ὅπως διεύθυνθοῦν ἐκ τῆς Ναυτικῆς Βάσεως Πατρῶν (Γραφεῖον Προσωπικοῦ) δι' ὑπόθεσίν των.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἀρχῆς Πατρῶν)

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

15 Ἰανουαρίου 1910

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις καθιστᾶται σοβαρωτέρα. Οἱ κ.κ. Θεοτόκης καὶ Ῥάλλης ἐζήτησαν τὴν διάλυσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ὅπως συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

—Εἰς τὸν Ναύσταθμον ἐσημειώθη κίνημα. Ὁ ναύαρχος κ. Μιαούλης καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στόλου, ζητοῦν ὅπως διαλυθῇ ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος.

—Ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Βασιλέως κ. Στεφάνου ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀποκρούει πᾶσαν περὶ Ἐθνοσυνελεύσεως ἰδέαν, ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ Σύνταγμα.

—Νυκτερινὰι πληροφορίαι διαφέρουν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις μεταξὺ ἐπαναστάσεως καὶ ἀρχηγῶν κομμάτων εὑρίσκονται εἰς ἀγαθὴν ὁδόν.

Γ' Ἀνακλήσεις στρατευσίμων Β. Ν.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)4752 ἀποφάσεως Ν. Χ. — Α. Ε. Ν. Ε. Δ)σεις Στρατολογίας, καλοῦνται πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ Β. Ναυτικόν:

1) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ναυτικὴν κλάσιν 1941 (γεννηθέντες 1920) στρατεύσιμοι ἀμφοτέρων τῶν σειρῶν (Α' καὶ Β') οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Ἀρκαδίας, Ἀττικοβοιωτίας, Εὐβοίας, Ἡρακλείου, Λακωνίας, Λασσηθίου, Μεσσηνίας, Ρεθύμνης, Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Χανίων.

2) Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ Β. Ν. κλάσεων 1940 καὶ παλαιοτέρων οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω νομῶν, καὶ εἴτινες ὡς τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν ἢ λόγῳ ὑγείας κ.λ.π., δὲν ἐξεπλήρωσαν ἢ δὲν συνεπλήρωσαν τὴν θητείαν των.

3) Ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ οἱ παραμείναντες εἰς Β.Ν. στρατεύσιμοι κλάσεων 1940 καὶ παλαιοτέρων, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῶα ἀρρένων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν νομῶν Ἄρτης, Δράμας, Ἔβρου, Θεσπρωτίας, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Καβάλλας, Κερκύρας, Κιλκίς, Κοζάνης, Λαρίσης, Σερρῶν, Τρικκέζης, Ροδόπης, Σερρῶν, Τρικάλων, Φλωρίνης καὶ Χαλκιδικῆς, οἵτινες τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν ἢ λόγῳ ὑγείας κ.λ.π., δὲν ἐξεπλήρωσαν ἢ δὲν συνεπλήρωσαν τὴν θητείαν των. (Οἱ στρατεύσιμοι Β.Ν. κλάσεως 1941 τῶν ὡς ἄνω νομῶν ὡς καὶ οἱ στρατεύσιμοι κλάσεως 1940 Β' τῶν αὐτῶν νομῶν, οἱ τυχόντες ἀναβολῆς λόγῳ σπουδῶν, ἔχουσι μεταφερθῆ εἰς τὸν στρατὸν ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1941 καὶ δὲν ἀνήκουσι ἔτι εἰς τὸ Β.Ναυτικόν).

4) Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω δεον νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ ἐν Σκαραμαγκᾷ (Β. Π. Παλάσκας) Κέντρον Κατατάξεως ἀπὸ τῆς 21ης μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1946 συμπεριλαμβανομένης ὡς ἑξῆς: Οἱ μὲν κοπαγόμενοι ἐξ ὅλου τοῦ ἄνω περιφερειῶν, πλὴν τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας ἤτοι 21ην, 22αν καὶ 23ην Ἰανουαρίου 1946, οἱ δὲ καταγόμενοι ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας ἤτοι κατὰ τὴν 23ην, 25ην καὶ 26ην Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ Διοικητὴς
Ἀντιάρχος Β. Ν. ΚΑΛΕΡΓΗΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΑΓΟΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ

Εἰδοποίησις

Ἐπεκτεινομένης τῆς παροχῆς γάλακτος ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτομῆς καὶ εἰς παιδιὰ μέχρι 6 ἐτῶν, καὶ δεδομένου ὅτι αἱ κάρται των ἔχουν παραδοθῆ εἰς τοὺς παντοπώλας διὰ ξηρὰς τροφάς, οἱ δικαιοῦχοι θὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ νέων καρτῶν.

Ἡ διανομὴ τῶν καρτῶν θὰ γίνῃ εἰς τὰ Κέντρα ὅθεν λαμβάνουσι τὸ γάλα τὴν προσεχῆ Τετάρτην καὶ Πέμπτην 16 καὶ 17 τρέχοντος μηνός. Ταυτοχρόνως θὰ γίνῃ ἀλλαγὴ καὶ τῶν ἐν χρήσει παλαιῶν καρτῶν διὰ νέων.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὰς ἐξῆς ἡμέρας εἰς τὰ Κέντρα πρὸς παραλαβὴν τῶν νέων καρτῶν, κομίζοντες ἀπαραιτήτως τὸ ἀκριβὲς τροφίμων. Συνιστᾶται εἰς τοὺς δικαιοῦχους ὅπως προσέλθουν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ἄνω ἡμέρας, καθόσον πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ σταματήσῃ ἡ διανομὴ καρτῶν καὶ κανεὶς ἀναξαιρέτως δὲν θὰ πάρῃ γάλα μὲ τὴν παλαιὰν κάρταν. Λόγῳ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας ταύτης ἡ διανομὴ γάλακτος θὰ γίνῃ τὴν Παρασκευὴν, Σάββατον καὶ Κυριακὴν μέχρι μεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Τῆς Στιγμῆς

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ὁ οὐρανὸς ἔχασε πάλιν τὰ.. κέφια του.

—Καὶ ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως νὰ τὰ ξαναύρῃ.

—Πρᾶγμα ποὺ φαινερώνεται ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες μεταπτώσεις του.

—Ἐπικρατεστέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ τῆς «σκουντουφλιᾶς» καὶ τῆς βροχῆς.

—Ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ μάταιον τῆς σχετικῆς προσπαθείας. Ἐνεφανίσθησαν χθὲς ἐλάχιστα λιακόφτρα.

—Δηλαδή, ἡ λεγομένη εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ «σαβοῦρα».

—Τὰ χονδρὰ δὲν τὰ εὐνοεῖ πλέον τὸ πατρικὸ κλίμα.

—Τὰ «σηκώνει» καλύτερον τὸ τῆς πρωτευούσης.

—Διὸ καὶ λαμβάνουν εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰ ἐκεῖ!

—Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν πανήγυριν τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἐθυκίμασαν τὰ ὡραιότερα συνισθήματα.

Ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς Ἱεροτελεστίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἁρμονικὴν ἀπόδοσιν τῶν ὕμνων ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου.

Γεγονὸς, τὸ ὁποῖον παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξαρθῇ ἅπαξ ἔτι τὸ μεγαλεῖον τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς.

—Μία σεμνὴ καὶ ὑποβλητικὴ ἐορτὴ ἐξεφράσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ τμῆμα Ἀγ. Ἀνδρέου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς βασιλόπιτας.

—Ἡν ἑορτὴν ἠόλογησεν, ἀντὶ τοῦ ἀοθενοῦντος Κ. Ρουτοῦ καὶ διευθυντοῦ τῶν Σχολείων πανοσ. Γερβασίου, ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Βενετόπουλος, ὅστις καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Ἀπηγγελθησαν ὡραῖαι ἀναλογοι καὶ ποιήματα, ἐψάλησαν ὕμνοι ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι μὲ πρωτοπόρος καὶ νουθεσίας πρὸς τοὺς μικροὺς τροφίμους καὶ τοὺς παριστάμενους γονεῖς των.

—Οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπεκόμισαν, ἀποχωροῦντες, λαμπρὰς ἐντυπώσεις.

Ἀθλητικά

Ἀστὴρ καὶ Ἀχιλλεὺς ἤλθον ἰσόπαλοι 1—1. Ὁ Ἀστὴρ ὑπῆρξεν ἀνώτερος καὶ ἤξιζεν μιᾶς δικαίας νίκης. Διαιτητὴς ὁ κ. Σταματάτος.

—Ὁ Ἄρης ἐπέτυχε μίαν ἐπιβλητικὴν νίκην ἐπὶ τῆς Θυέλλης μὲ τὸ σκὸρ 3—0. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀποστολόπουλος.

—Αἱ ἀναπληρωματικαὶ ὁμάδες Ἀχιλλέως — Ἀστέρος ἤλθον ἰσόπαλοι 2—2. Διαιτητὴς ὁ κ. Πυρινός. Ἡ ἀναπληρωματικὴ ὁμὰς τῆς Θυέλλης ἀνεδείχθη νικήτρια ἐπὶ τοῦ Ἄρεως μὴ κατελθόντος.

Κατὰ τοὺς ὑπολοίπους φιλικοὺς ἀγῶνας ὁ Πατρεὺς ἐκέρδισε τὸν Παναιγιάλειον εἰς Αἴγιον μὲ 2—1. Διαιτητὴς ὁ κ. Καβμάκης. Καὶ ἡ Προσδευτικὴ ἐπεβλήθη τοῦ Ἡρακλέους μὲ 2—1.

ΓΕΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πάτραις Ἱεροψαλτῶν θεωρεῖ ὑψίστην ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς θερμάς του εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ. Θεόκλητον, τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κ. Ε. Εὐσταθόπουλον καὶ λοιποὺς ἱερεῖς καὶ ἱεροδιακόνους, οἵτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ἐλάμπρυναν τὴν πανηγυρικὴν πανήγυριν του εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ναῶν τῆς πόλεως μας, ἅτινα ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ δώσουν σχετικὰς ἀδείας εἰς τοὺς ἱεροψάλτας των, ὅπως ἀποουσιάσουν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, συντελέσαντα οὕτω εἰς τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἐν τέλει θεωρεῖ ἐπιτακτικὸν καθῆκον ὅπως εὐχαριστήσῃ ἰδιαιτέρως ἅπαντας τοὺς φιλέορτους συμπολίτας μας, οἵτινες ἔσπευσαν ἀθρόοι νὰ παρακολουθήσουν τὴν πανήγυριν, τονώσαντες τὸ ἠθικὸν τοῦ Συνδέσμου μας, οὗτινος σκοπὸς εἶνε ἡ σὺν τῷ χρόνῳ βελτίωσις καὶ ἀναβίωσις τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς μας μουσικῆς.

Διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΙΔΗΣ. Ὁ Γενικ. Γραμματεὺς Γ. ΛΙΑΚΟΥΡΑΣ.

Ἀχαϊκὴ Ἑταιρεία

—Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20 τρέχοντος, ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ Φιλεκπαιδευτικὸν τῆς Ἑταιρείας Κατακάζη 129, πρὸς συγκρότησιν Γενικῆς Συνελεύσεως μὲ θέματα: Λογοδοσία Διοικ. Συμβουλίου, ἐκλογὴ Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀρχαιρεσίαι.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσουν ὑποψηφιότητα δέον νὰ ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἑταιρείας μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς 18 τρέχοντος ἀπὸ 5—7 μ.μ. Πρότασιν ὑποψηφιότητος δύνανται νὰ ὑποβάλωσι καὶ τρία μέλη προτείνοντα ἕνα ἢ καὶ περισσοτέρους ὑποψηφίους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἑλληνικὰ μοναστήρια

ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ

Τοῦ κ. Κ. Καγκελάρη

Ἀπὸ τὴν ἀπότομη αὐτὴ πλαγιὰ τῆς Φτέρης ἀντικρύσαμε ἐκείνη τὴν Αὐγουστιάτικη νύκτα τοῦ 1932 γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς Ταξιάρχας. Τὸ παληὸ μοναστήρι φάντοζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ κάτω ἀπὸ τὸν ἀσημένιο καταρράκτη τοῦ φεγγαριοῦ σὰν ὀπτασία ὀνείρου ποὺ ζῇ μὲ ἀνατριχίλα τὴν ἴδια τὴν ἱστορία του στὴν ὑποβλητικὴ νάρκη τῆς νυχτερινῆς ἀπερισκεψύνης. Στὸ φεγγοβόλημα τοῦ ὄγκου του πλημμύρισαν οἱ καρδιές ἀπὸ εὐτυχία. Μὲ τόλμη πιὰ ἀνοίξαμε τὰ βήματα στὸ πατῶ μονοπάτι ποὺ ἔφερνε μέχρι τὸν αὐλόγερο. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀλαφιόβια κυπαρίσσια παράτασσαν στὸ πέρασμα σὰν ἀπολιθωμένοι στρατιῶτες, ποὺ ἀπαθεῖς τὶς τιμές... Κι' ὅταν φθάσαμε στὴν πλατειὰ ἀμπαρωμένη πόρτα του, σταθήκαμε στὸ πλαϊνὸ τζάκι μὲ συγκίνησι. 4 αἰῶνες ζωῆς μεσταμένοι ἀπὸ προκοπὴ καὶ κατάνυξη, ἀρχοκυλοῦν βάθος πίσω ἀπὸ τὰ μαυρισμένα τοῦβλα τοῦ ἀσβάρια. Νομίζεις πὼς σοῦ τὸ ψιθυρίζει κάθε ἀρμός τους καὶ κάθε πλάκα τοῦ λιθόστρωτου. Καὶ τὸ θρόισμα ἀκόμη ἀπὸ τὰ κοντινὰ κυπαρίσσια δὲν νὰ ἐπιβεβαιώνει κάθε τι ποὺ θέλει νὰ ὑψωθῇ πάνω ἀπὸ τὴν ὀποταγὴ τῆς νύχτας. 4 αἰῶνες, ἀλήθεια, ποὺ ἄφησαν πίσω τους μόνο τὴ στάχτη καὶ τὴν ἀνάμνησι. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς αἰωνιότητος ὑψώνεται ὀβεσμοῦτη ἡ παρόδεση γιὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸ νόμο της στοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς ἄσημους αὐτοῦ τοῦ ἀπόκοσμου χώρου. Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησι κατοικοῦν τὴ ζωὴ ἐδῶ μέσα. Τόπος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν ποὺ ὑψώνει στὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου τὴν ἀκατάλυτη ἔξαρσι τῆς θείας του ἐπιβολῆς. Πόσαδὲν εἶδαν καὶ δὲν ὑπόμειναν τοῦτοι οἱ συνεχιστὲς τῆς παραδόσεως. Πόσες φ